

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10708 *Llei 15/2010, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, va incorporar al nostre dret intern la Directiva 2000/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny de 2000, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

Cinc anys després de l'entrada en vigor de la Llei 3/2004 contra la morositat en les operacions comercials, aquesta legislació s'ha d'adaptar als canvis que s'han produït a l'entorn econòmic i s'ha de modificar perquè sigui àmpliament aplicable, tant en l'àmbit de les empreses espanyoles, com en el del sector públic.

Els efectes de la crisi econòmica s'han traduït en un augment d'impagats, retards i pròrrogues en la liquidació de factures vençudes, que està afectant tots els sectors. En especial, està afectant les petites i mitjanes empreses, que funcionen amb una gran dependència del crèdit a curt termini i amb unes limitacions de tresoreria que fan especialment complicada la seva activitat en el context econòmic actual.

Amb aquest objectiu, és particularment important en la present Llei suprimir la possibilitat de «pacte entre les parts», la qual sovint permetia allargar significativament els terminis de pagament, i generalment les pimes eren les empreses més perjudicades.

La reforma té per objecte corregir desequilibris i aprofitar les condicions de les nostres empreses amb la finalitat d'afavorir la competitivitat i aconseguir un creixement equilibrat de l'economia espanyola, que ens permeti crear ocupació de manera estable, en línia amb una concepció estratègica de l'economia sostenible.

En aquest sentit, i des del punt de vista dels terminis de pagament del sector públic, es redueix a un màxim de trenta dies el termini de pagament, que s'aplicarà a partir de l'1 de gener de 2013, seguint un període transitori per a l'entrada en vigor. D'altra banda, es proposa un procediment efectiu i àgil per fer efectius els deutes dels poders públics, i s'estableixen mecanismes de transparència en matèria de compliment de les obligacions de pagament, a través d'informes periòdics a tots els nivells de l'Administració i de l'establiment d'un nou registre de factures en les administracions locals.

Pel que fa als terminis de pagament entre empreses, s'estableix un termini màxim de pagament de 60 dies per part d'empreses per als pagaments a proveïdors. Aquest termini de pagament no es pot ampliar per acord entre les parts, amb la finalitat d'evitar possibles pràctiques abusives de grans empreses sobre petits proveïdors, que donin lloc a augmentos injustificats del termini de pagament. A aquest efecte s'estableix un calendari transitori que culminarà l'1 de gener de 2013. D'altra banda, es reforça el dret a percebre indemnització, s'amplia la possibilitat que les associacions denunciïn pràctiques abusives en nom dels seus associats i es promou l'adopció de codis de bones pràctiques en matèria de pagaments.

Els terminis de pagament que estableix aquesta Llei s'adeqüen amb el que preceptua la Directiva europea. El règim general que preveu l'apartat 1 de l'article 3 de la Directiva s'aplica

als pagaments efectuats per les administracions públiques, així com als de productes d'alimentació frescos i peribles, mentre que s'estableix en 60 dies el termini de pagament de les operacions comercials entre empreses d'acord amb l'apartat 2 del mateix article, amb objecte de retallar les elevades demores en els cobraments en sectors bàsics.

Article primer. *Modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.*

U. Es modifica l'article 2, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 2. *Definicions.*

Als efectes que regula aquesta Llei, es considera:

- a) Empresa, qualsevol persona física o jurídica que actuï en l'exercici de la seva activitat independent econòmica o professional.
- b) Administració, els ens, els organismes i les entitats que formen part del sector públic, d'acord amb l'article 3.3 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.
- c) Morositat, l'incompliment dels terminis contractuals o legals de pagament.
- d) Termini de pagament, es refereix a tots els dies naturals de l'any, i són nuls i es consideren no posats els pactes que excloguin del còmput els períodes considerats de vacances.»

Dos. Es modifica l'article 3, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 3. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei és aplicable a tots els pagaments efectuats com a contraprestació en les operacions comercials realitzades entre empreses, o entre empreses i l'Administració, de conformitat amb el que disposa la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, així com les realitzades entre els contractistes principals i els seus proveïdors i subcontractistes.

2. Queden fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei:

- a) Els pagaments efectuats en les operacions comercials en què intervinguin consumidors.
- b) Els interessos relacionats amb la legislació en matèria de xecs, pagarés i lletres de canvi i els pagaments d'indemnitzacions per danys, inclosos els pagaments per entitats asseguradores.
- c) Els deutes sotmesos a procediments concursals incoats contra el deutor, que es regeixen pel que estableix la seva legislació especial.»

Tres. Es modifica l'article 4, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 4. *Determinació del termini de pagament.*

1. El termini de pagament que ha de complir el deutor és el següent:

- a) Seixanta dies després de la data de recepció de les mercaderies o prestació dels serveis. Aquest termini de pagament no es pot ampliar per acord entre les parts.
- b) Si el deutor rep la factura o la sol·licitud de pagament equivalent abans que els béns o serveis, seixanta dies després del lliurament dels béns o de la prestació dels serveis.
- c) Si legalment o en el contracte s'ha disposat un procediment d'acceptació o de comprovació mitjançant el qual s'ha de verificar la conformitat dels béns o els serveis amb el que disposa el contracte i si el deutor rep la factura abans de finalitzar el període per realitzar aquesta acceptació, el termini de pagament que ha de complir

el deutor s'ha de computar a partir del dia de recepció dels béns o serveis adquirits i no es pot prolongar més enllà dels seixanta dies comptats des de la data de lliurament de la mercaderia.

2. Els proveïdors han de fer arribar la factura o sol·licitud de pagament equivalent als seus clients abans que es compleixin trenta dies des de la data de recepció efectiva de les mercaderies o prestació dels serveis.

3. La recepció de la factura per mitjans electrònics produeix els efectes d'inici del còmput de termini de pagament, sempre que estigui garantida la identitat i autenticitat del signant, la integritat de la factura, i la recepció per part de l'interessat.

4. Es poden agrupar factures al llarg d'un període determinat de no més de 15 dies, mitjançant una factura que inclogui tots els lliuraments realitzats en aquest període, factura resum periòdica, o agrupant-les en un únic document als efectes de facilitar la gestió del seu pagament, agrupació periòdica de factures, i sempre que es prengui com a data d'inici del còmput del termini la data corresponent a la meitat del període de la factura resum periòdica o de l'agrupació periòdica de factures de què es tracti, segons el cas, i el termini de pagament no excedeixi els 60 dies des d'aquesta data.»

Quatre. Es modifica l'article 8, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 8. *Indemnització per costos de cobrament.*

1. Quan el deutor incorri en mora, el creditor té dret a reclamar al deutor una indemnització per tots els costos de cobrament degudament acreditats que hagi patit a causa de la mora d'aquest. En la determinació d'aquests costos de cobrament s'han d'aplicar els principis de transparència i proporcionalitat respecte al deute principal. La indemnització no pot excedir, en cap cas, el 15 per cent de la quantia del deute, excepte en els casos en què el deute no excedeixi els 30.000 euros, en què el límit de la indemnització està constituït per l'import del deute de què es tracti.

2. El deutor no està obligat a pagar la indemnització que estableix l'apartat anterior quan no sigui responsable del retard en el pagament.»

Cinc. Es modifica l'article 9, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 9. *Clàusules abusives.*

1. Són nul·les les clàusules pactades entre les parts sobre la data de pagament o les conseqüències de la demora que difereixin quant al termini de pagament i al tipus legal d'interès de demora que estableixen amb caràcter subsidiari l'apartat 1 de l'article 4 i l'apartat 2 de l'article 7, respectivament, així com les clàusules que siguin contràries als requisits per exigir els interessos de demora de l'article 6, quan tinguin un contingut abusiu en perjudici del creditor, considerades totes les circumstàncies del cas, entre aquestes la naturalesa del producte o servei, la prestació per part del deutor de garanties addicionals i els usos habituals del comerç. No es pot considerar ús habitual del comerç la pràctica repetida de terminis abusius. Per determinar si una clàusula és abusiva per al creditor, s'han de tenir en compte, entre altres factors, si el deutor té alguna raó objectiva per apartar-se del termini de pagament i del tipus legal de l'interès de demora que disposen l'article 4.1 i l'article 7.2, respectivament. Així mateix, per determinar si una clàusula és abusiva s'ha de tenir en compte, considerant totes les circumstàncies del cas, si la dita clàusula serveix principalment per proporcionar al deutor una liquiditat addicional a expenses del creditor, o si el contractista principal imposa als seus proveïdors o subcontractistes unes condicions de pagament que no estiguin justificades per raó de les condicions de què ell mateix sigui beneficiari o per altres raons objectives.

2. El jutge que declari la invalidesa de les clàusules abusives esmentades ha d'integrar el contracte d'acord amb el que disposa l'article 1.258 del Codi civil i disposa de facultats moderadores respecte dels drets i les obligacions de les parts i de les conseqüències de la seva ineficàcia.

3. Són igualment nul·les les clàusules abusives incloses en les condicions generals de la contractació segons el que disposa l'apartat 1.

4. Les accions de cessació i de retracció en la utilització de les condicions generals a què es refereix l'apartat anterior les poden exercir, de conformitat amb la Llei 7/1998, de 13 d'abril, sobre condicions generals de la contractació, les entitats següents:

- a) Les associacions, federacions d'associacions i corporacions d'empresaris, de professionals, de treballadors autònoms i d'agricultors que estatutàriament tinguin encomanada la defensa dels interessos dels seus membres.
- b) Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.
- c) Els col·legis professionals legalment constituïts.

Aquestes entitats es poden personar, en nom dels seus associats, en els òrgans jurisdiccionals o en els òrgans administratius competents per sol·licitar que no s'apliquin aquestes clàusules o pràctiques, en els termes i amb els efectes que disposen la legislació comercial i mercantil de caràcter nacional. Les denúncies presentades per aquestes entitats davant les autoritats de competència tenen caràcter confidencial en els termes de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.»

Sis. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 9, amb la redacció següent:

«5. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, les entitats esmentades en el dit apartat també es poden personar en els òrgans jurisdiccionals o en els òrgans administratius competents i assumir l'exercici d'accions col·lectives de cessació i de retracció en defensa dels interessos dels seus associats enfront d'empreses incomplidores amb caràcter habitual dels períodes de pagament que preveu aquesta Llei, en els contractes que no estan inclosos en l'àmbit de la Llei 7/1998, de 13 d'abril, sobre condicions generals de la contractació.»

Set. S'afegeix un article 11 amb la redacció següent:

«Article 11. *Transparència en les bones pràctiques comercials.*

Amb la finalitat de vetllar per la plena transparència en l'exercici dels drets i el compliment de les obligacions que preveu la present Llei, les administracions públiques han de promoure l'elaboració de codis de bones pràctiques comercials, així com l'adopció de sistemes de resolució de conflictes a través de la mediació i l'arbitratge, a què s'hi poden adscriure voluntàriament els agents econòmics.»

Article segon. *Seguiment de l'evolució de la morositat i resultats de l'eficàcia de la Llei.*

En el marc dels instruments tècnics, consultius i de participació sectorial de què disposa el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per efectuar l'anàlisi i l'evolució de l'activitat dels diferents sectors econòmics, s'ha de dur a terme un seguiment específic de l'evolució dels terminis de pagament i de la morositat en les transaccions comercials, així com dels resultats de la pràctica i eficàcia de la present Llei, amb la participació de les associacions multisectorials d'àmbit nacional i autonòmic, així com la plataforma multisectorial contra la morositat. Amb periodicitat anual, el Govern ha de remetre un informe a les Corts Generals sobre la situació dels terminis de pagament que permeti analitzar l'eficàcia de la present Llei. Aquest informe també s'ha de publicar en la pàgina web del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Article tercer. *Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.*

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 200 de la Llei de contractes del sector públic, que passa a tenir la redacció següent:

«4. L'Administració té l'obligació d'abonar el preu dins dels trenta dies següents a la data de l'expedició de les certificacions d'obres o dels documents corresponents que acreditin la realització total o parcial del contracte, sense perjudici del termini especial que estableix l'article 205.4, i, si es demora, ha d'abonar al contractista, a partir del compliment del termini esmentat de trenta dies, els interessos de demora i la indemnització pels costos de cobrament en els termes que preveu la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials. Quan no sigui procedent l'expedició de certificació d'obra i la data de recepció de la factura o sol·licitud de pagament equivalent tingui dubtes o sigui anterior a la recepció de les mercaderies o a la prestació dels serveis, el termini de trenta dies s'ha de comptar des de l'esmentada data de recepció o prestació.»

Dos. S'afegeix un nou article 200 bis amb la redacció següent:

«Article 200 bis. *Procediment per fer efectius els deutes de les administracions públiques.*

Transcorregut el termini a què es refereix l'article 200.4 d'aquesta Llei, els contractistes poden reclamar per escrit a l'Administració contractant el compliment de l'obligació de pagament i, si s'escau, dels interessos de demora. Si, transcorregut el termini d'un mes, l'Administració no ha respost, s'ha d'entendre reconegut el venciment del termini de pagament i els interessats poden formular recurs contenciós administratiu contra la inactivitat de l'Administració, i es pot sol·licitar com a mesura cautelar el pagament immediat del deute. L'òrgan judicial ha d'adoptar la mesura cautelar, llevat que l'Administració acrediti que no concorren les circumstàncies que justifiquen el pagament o que la quantia reclamada no correspon a la que és exigible, cas en què la mesura cautelar s'ha de limitar a aquesta última. La sentència ha de condemnar en costes l'Administració demandada en el cas d'estimació total de la pretensió de cobrament.»

Tres. S'afegeix una nova disposició transitòria vuitena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vuitena. *Terminis als quals es refereix l'article 200 de la Llei.*

El termini de trenta dies a què es refereix l'apartat 4 de l'article 200 d'aquesta Llei, en la redacció que en fa l'article tercer de la Llei de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, s'aplicarà a partir de l'1 de gener de 2013.

Des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició i el 31 de desembre de 2010, el termini en el qual les administracions tenen l'obligació d'abonar el preu de les obligacions a què es refereix l'apartat 4 de l'article 200 és dins dels cinquanta-cinc dies següents a la data de l'expedició de les certificacions d'obres o dels documents corresponents que acreditin la realització total o parcial del contracte.

Entre l'1 de gener de 2011 i el 31 de desembre de 2011, el termini en el qual les administracions tenen l'obligació d'abonar el preu de les obligacions a què es refereix l'apartat 4 de l'article 200 és dins dels cinquanta dies següents a la data de l'expedició de les certificacions d'obra o dels corresponents documents que acreditin la realització total o parcial del contracte.

Entre l'1 de gener de 2012 i el 31 de desembre de 2012, el termini en el qual les administracions tenen l'obligació d'abonar el preu de les obligacions a què es refereix

l'apartat 4 de l'article 200 és dins dels quaranta dies següents a la data de l'expedició de les certificacions d'obra o dels corresponents documents que acreditin la realització total o parcial del contracte.»

Article quart. *Morositat de les administracions públiques.*

1. L'interventor general de l'Estat ha d'elaborar trimestralment un informe sobre el compliment dels terminis que preveu aquesta Llei per al pagament de les obligacions de l'Administració General de l'Estat, que ha d'incloure necessàriament el nombre i la quantia global de les obligacions pendents en les quals s'estigui incomplint el termini.

2. Les comunitats autònomes han d'establir el seu propi sistema d'informació trimestral pública sobre el compliment dels terminis previstos per al pagament en aquesta Llei.

3. Els tesorers o, si no, els interventors de les corporacions locals han d'elaborar trimestralment un informe sobre el compliment dels terminis que preveu aquesta Llei per al pagament de les obligacions de cada entitat local, que ha d'incloure necessàriament el nombre i la quantia global de les obligacions pendents en les quals s'estigui incomplint el termini.

4. Sense perjudici que es pugui presentar i debatre en el ple de la corporació local, aquest informe s'ha de remetre, en tot cas, als òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda i, en el seu respectiu àmbit territorial, als de les comunitats autònomes que, d'acord amb els seus estatuts d'autonomia respectius, tinguin atribuïda la tutela financera de les entitats locals. Aquests òrgans poden igualment requerir la remissió dels informes esmentats.

5. La informació així obtinguda la poden utilitzar les administracions receptores per elaborar un informe periòdic i de caràcter públic sobre el compliment dels terminis per al pagament per part de les administracions públiques.

Article cinquè. *Registre de factures en les administracions locals.*

1. L'entitat local ha de tenir un registre de totes les factures i altres documents emesos pels contractistes als efectes de justificar les prestacions realitzades per aquests, la gestió del qual correspon a la Intervenció o òrgan de l'entitat local que tingui atribuïda la funció de comptabilitat.

2. Qualsevol factura o document justificatiu emès pels contractistes a càrrec de l'entitat local ha de ser objecte d'anotació en el registre que indica l'apartat anterior amb caràcter previ a la seva remissió a l'òrgan responsable de l'obligació econòmica.

3. Transcorregut un mes des de l'anotació en el registre de la factura o el document justificatiu sense que l'òrgan gestor hagi procedit a tramitar l'oportú expedient de reconeixement de l'obligació, derivat de l'aprovació de la respectiva certificació d'obra o acte administratiu de conformitat amb la prestació realitzada, la Intervenció o l'òrgan de l'entitat local que tingui atribuïda la funció de comptabilitat ha de requerir l'òrgan gestor esmentat perquè justifiqui per escrit la falta de tramitació d'aquest expedient.

4. La Intervenció o òrgan de l'entitat local que tingui atribuïda la funció de comptabilitat ha d'incorporar a l'informe trimestral al ple que regula l'article anterior una relació de les factures o els documents justificatius respecte als quals hagin transcorregut més de tres mesos des de la seva anotació en el dit registre i no s'hagin tramitat els corresponents expedients de reconeixement de l'obligació o l'òrgan gestor n'hagi justificat l'absència de tramitació. El ple, en el termini de 15 dies comptats des del dia de la reunió en la qual tingui coneixement d'aquesta informació, ha de publicar un informe agregat de la relació de factures i documents que se li hagin presentat agrupant-los segons l'estat de tramitació.

Disposició addicional primera. *Règim especial per a productes agroalimentaris.*

1. Els ajornaments de pagament de productes d'alimentació frescos i peribles no ha d'excedir en cap cas els 30 dies a partir de la data del lliurament de les mercaderies.

S'entén per productes d'alimentació frescos i peribles els que per les seves característiques naturals conserven les seves qualitats aptes per a comercialització i consum durant un termini de menys de trenta dies o que necessiten condicions de temperatura regulada de comercialització i transport.

2. Amb relació als productes d'alimentació que no siguin frescos o peribles, els ajornaments de pagament no han d'excedir en cap cas els 60 dies a partir de la data del lliurament de les mercaderies.

3. Els destinataris dels lliuraments corresponents estan obligats a documentar, en el mateix acte, l'operació de lliurament i recepció amb menció expressa de la seva data.

De la mateixa manera, els proveïdors han d'indicar en la seva factura el dia del calendari en què s'ha de produir el pagament.

Les factures s'han de fer arribar abans que es compleixin trenta dies des de la data de lliurament i recepció de les mercaderies.

Disposició addicional segona. *Distribució de llibres.*

El Govern, per reglament, pot determinar un règim especial de pagaments per al sector del llibre que tingui en compte les especials circumstàncies del sector en relació amb els cicles d'explotació, la rotació d'estocs i l'específic règim de dipòsit de llibres.

Disposició addicional tercera. *Deure d'informació.*

Les societats han de publicar de manera expressa les informacions sobre terminis de pagament als seus proveïdors en la memòria dels seus comptes anuals.

L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes ha de resoldre sobre la informació oportuna que s'ha d'incorporar en la memòria de comptes anuals de les empreses perquè, a partir dels corresponents a l'exercici 2010, l'auditoria comptable contingui la informació necessària que acrediti si els ajornaments de pagament efectuats són dins els límits que indica aquesta Llei.

Disposició addicional quarta. *Nova línia de crèdit ICO-morositat ens locals.*

El Govern, en el termini de 30 dies, a través de l'Institut de Crèdit Oficial, ha d'instrumentar una línia de crèdit directa, en condicions preferents, dirigida a les entitats locals per facilitar el pagament de deutes fermes i impagats a empreses i autònoms abans del 30 d'abril de 2010.

La línia de crèdit s'ha de cancel·lar i satisfer, cas per cas, sempre que no s'hagi amortitzat amb caràcter previ, en un termini concertat amb posterioritat a l'entrada en vigor de la futura reforma del sistema de finançament dels ens locals i s'ha d'instrumentar amb independència dels recursos provinents de la PIE i vinculada a les obligacions reconegudes als proveïdors del sector privat.

Disposició transitòria primera. *Aplicació als contractes.*

Aquesta Llei és aplicable a tots els contractes subscrits amb posterioritat a l'entrada en vigor.

Disposició transitòria segona. *Calendari al qual es refereix l'article primer, apartat tres.*

Els terminis als quals es refereixen l'apartat tres de l'article primer d'aquesta Llei, corresponent a l'article 4 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, i la disposició addicional única sobre el règim especial per a productes agroalimentaris, en relació amb els productes d'alimentació que no siguin frescos o peribles, s'han d'ajustar progressivament, per a les empreses que estiguin pactant terminis de pagament més elevats, d'acord amb el calendari següent:

- Des de l'entrada en vigor de la present Llei fins al 31 de desembre de 2011, són de 85 dies.
- Entre l'1 de gener de 2012 i el 31 de desembre de 2012, són de 75 dies.
- A partir de l'1 de gener de 2013, són de 60 dies.

El que disposa la present disposició transitòria no és aplicable als productes d'alimentació frescos i peribles, per als quals el termini de pagament a 30 dies té efectes immediats.

Disposició transitòria tercera. *Terminis màxims de pagament en els contractes d'obra amb les administracions públiques.*

Les empreses constructores d'obra civil que mantinguin vius contractes d'obra amb les diferents administracions públiques, amb caràcter excepcional, i durant dos anys a comptar de la data d'entrada en vigor de la present Llei, poden acordar amb les seves proveïdores i/o subcontractistes els següents terminis màxims de pagament, de conformitat amb el següent calendari d'aplicació:

- 120 dies des de l'entrada en vigor de la Llei fins al 31 de desembre de 2011.
- 90 dies des de l'1 de gener de 2012 fins al 31 de desembre de 2012.
- 60 dies des de l'1 de gener de 2013 fins al 31 de desembre de 2013.

Sense que hi pugui haver pactes entre les parts per damunt dels terminis i dates esmentats.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin a aquesta Llei, a excepció de les que, en relació amb la determinació del termini de pagament, siguin més beneficioses per al creditor.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO